

РЕШЕНИЕ

№ 21708

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5334** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на адв. Р. С., като пълномощник на А. И. М. – К. - К. от [населено място], Столична община (СО), срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ (ЕР) №00029 от заседание №018/17.04.2024г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), специализиран състав по Психични, Вътрешни и Сърдечносъдови заболявания. С оспорвания акт, на основание чл.50, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ) е отменено ЕР №00128/17.02.2023г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК), Втори състав към Втора многопрофилна болница за активно лечение (Втора МБАЛ) и вместо него е постановено ново, с което е прието, че лицето е било във временна неработоспособност от 10.02.2022г. до 04.03.2022г., включително.

Жалбоподателката претендира за недействителност на процесното ЕР на НЕЛК като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в несъответствие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че актът не съдържа мотиви относно медицинските критерии въз основа на които не е била приета временна неработоспособност за времето след стационарното ѝ лечение от 05.03.2022г. до 15.04.2022г. Сочи, че в този период е била на продължаващо домашно лечение за което са били представени медицински документи за освидетелстване и съответно е била определена дата за освидетелстване. Смята, че с оспорвания акт не са били изпълнени указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в

сила съдебно Решение на Административен съд София – град (АССГ). Изтъква, че решаващият състав на НЕЛК е пропуснал да обсъди дали приемът на лекарствата, предписани като поддържаща терапия след изписването ѝ от Центъра за психично здраве „Проф. Н. Ш.“ (ЦПЗ) води до неспособност тя да изпълнява трудови задължения като „управител логистика“, каквато е била професията ѝ към онзи момент. Твърди, че при издаване на оспорваното Решение не е била взета предвид Етапна епикриза от 15.02.2022г. с валидност до 27.03.2022г. с водеща диагноза „Нарушение на вестибуларните функции“ в която изрично е посочено предстоящо издаване на болничен лист, както и Медицинско направление от 13.04.2022г. Чрез процесуалния си представител адв. В. С. моли съда да отмени ЕР на НЕЛК №00029/17.04.2024г. и да осъди ответника да ѝ възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ (НЕЛК), представлявана от председателя, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В писмено становище с вх. №19312/28.05.2024г. и чрез процесуалния си представител юрк. Е. Д. поддържа, че процесното ЕР е законосъобразно и е в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени от АССГ при отмяната на предходното ЕР на НЕЛК, както и с приетата по това дело съдебно-медицинска експертиза (СМЕ). Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Заинтересованата страна - ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ С.-град на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ), представлявана от директора, редовно уведомена за образуването съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2022г. жалбоподателката е постъпила на лечение в дневния стационар към ЦПЗ "Проф. Н. Ш.", История на заболяването (ИЗ) №157/75 от 2022г. Престоят е продължил до 04.03.2022г., когато М. е била изписана по нейно желание с диагноза "Разстройство в адаптацията" с код по М. F43.2. Издадена е била Епикриза видно от която на жалбоподателката е било препоръчано лечението ѝ да продължи с поддържаща терапия и при нужда в амбулаторни условия под контрол на амбулаторен психиатър.

С ЕР на ТЕЛК №1121 от заседание №68/15.04.2022г., по повод освидетелстване за минало време на М. - К. е призната временна неработоспособност за периода 18.02.2022г. – 04.03.2022г. Издаден е бил болничен лист за временна нетрудоспособност №Е202221137561. По жалба на М. (вх. №1728/28.04.2022г.), с ЕР №652 от заседание №92/17.05.2022г. решаващият състав на НЕЛК е отменил ЕР на ТЕЛК №1121/15.04.2022г. и е върнал за ново освидетелстване и постановяване на мотивирано решение, като се съобрази приложената справка за ползваните болнични листове на лицето за периода 01.01.2020г. – 13.04.2022г. и издаден болничен лист №458100-327/15.02.2022г. за периода 15.02.2022г. – 27.03.2022г.

С ЕР №1613/16.09.2022г. ТЕЛК не разрешава временна неработоспособност за периода след 04.03.2022г. В мотивите е прието, че при изписването ѝ по нейно желание от ЦПЗ „Проф. Н.Ш.“ на жалбоподателката е бил издаден болничен лист само за стационарния престой, а в епикризата не са дадени указания за продължаване на временната нетрудоспособност, както и нямало

документи за преглед от психиатър след 04.03.2022г.

С ЕР №1368/1612.2022г. НЕЛК, специализиран състав по Психични, Вътрешни и Сърдечно-съдови заболявания, е отменил ЕР на ТЕЛК от 16.09.2022г, и отново е върнал за ново освидетелстване, като е указал да бъдат съобразени и обсъдени всички документи по отношение наличието или липсата на състояние на временна неработоспособност преди и след този период. Издадено е било ново ЕР на ТЕЛК №0128/17.02.2023г. с което на жалбоподателката А. М.-К.-К. е определена временна неработоспособност за минал период от 18.02.2022г. до 04.03.2022г. с водеща диагноза „Смесено тревожно-депресивно разстройство“ и не е разрешен отпуск по болест преди 18.02.2022г. и след 04.03.2022г. Според изложените от решаващия състав мотиви няма медицински аргументи, които да обосновават временна неработоспособност.

По жалба на М. (вх. №435/07.03.2023г.), с ЕР на НЕЛК №94/30.03.2023г., е отменено ЕР на ТЕЛК №128/17.02.2023г. и е постановено ново, с което е определена временна неработоспособност за времето от 16.02.2022г. до 04.03.2022г. Прието е, че описаното състояние в амбулаторния лист от 16.02.2022г. обуславя временна неработоспособност за периода 16 - 17.02.2022г. до хоспитализирането на лицето в дневен стационар. При преценка на временната неработоспособност е взет предвид и престоят в ЦПЗ "Проф. Н. Ш." в периода 18.02.2022г. – 03.04.2022г. Прието е в мотивите, че според медицинското направление от Д.-7 от 13.04.2022г. „...лицето се чувства по-добре, спи спокойно“, състоянието не обуславя временна неработоспособност. По отношение на медицинското направление от 13.04.2022г. с данни за спондилоза, остеохондроза спондилоартроза, двустранна коксартроза; двустранна гонартроза; двустранна артроза на глезенни стави, ортопедичен статус и описани Р. гр. от 13.04.2022г. е прието, че няма данни за обострен ставен синдром, както и няма данни за проследяване и лечение на такъв за този период.

С Решение №6411/27.10.2023г. по адм. дело №5789/2023г. съдът е отменил, по жалба на А. М., ЕР на НЕЛК №94/30.03.2023г., специализиран състав на Психични, Вътрешни и ССЗ и е изпратил административната преписка на НЕЛК за ново произнасяне, съобразно мотивите на съдебния акт. Съдът е приел, че ЕР не съдържа мотиви от които да се установят аргументите, съобразно които не е приета временна неработоспособност за времето преди 16.02.2022г., като не са посочени периодите за които не се разрешава отпуск по болест. Обоснован е извод, че НЕЛК е следвало да изложи конкретни мотиви от които да се установи защо, въпреки наличието и на друга медицинска документация, установяваща влошено здравословно състояние на жалбоподателката преди лечението ѝ в психиатрично заведение, това състояние не обуславя временна неработоспособност.

Производството е приключило с издаване на оспорваното ЕР на НЕЛК от 17.04.2024г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.112, ал.1, т.3 ЗЗ и чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ. Решението е постановено от специализиран състав по Психични, Вътрешни и Сърдечно-съдови заболявания, определен съобразно водещата диагноза.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

В съответствие с приложимите норми на чл.43, т.1 и чл.50, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, решаващият състав на НЕЛК се е произнесъл въз основа на наличната медицинска документация.

Процесното Решение е постановено в съответствие с действащите материалноправни разпоредби и с целта на закона.

Съгласно чл.6, ал.1 НМЕ временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, който се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по чл. 9, ал.1 и ал.4 (чл.6, ал.2 и ал.3 НМЕ). Според общото правило на чл.9, ал.1 НМЕ болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. В ал.4 на чл.9 НМЕ е въведена забрана за издаване на болничен лист за минало време без предварителен преглед на болния, освен в изрично и изчерпателно указаните случаи. Според приложимата норма на чл.9, ал.5 НМЕ когато прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, но болничен лист не е бил издаден, той може да се издаде за минало време, ако въз основа на обосноваваща документация на лечебното заведение и амбулаторния лист се прецени, че лицето през това време е било временно неработоспособно. В тези случаи болничен лист за отпуск до 14 дни непрекъснато за едно или повече заболявания се издава от лекуващия лекар/лекарка по дентална медицина, до 6 месеца - от ЛКК, а за повече от 6 месеца - след решение на ТЕЛК. Целият отпуск за минало време се включва в един болничен лист.

В случая не са били налице условията на чл.9, ал.5 НМЕ за издаване на болничен лист за периода след 04.03.2022г. до 15.04.2022г. Действително, в оспорваното ЕР на НЕЛК няма мотиви за времето след като жалбоподателката по нейно желание е била изписана от дневния стационар в ЦПЗ "Проф. Н. Ш." на 04.03.2022г. Такива обаче са изложени в ЕР на ТЕЛК №128/17.02.2023г. Според заключението на решаващия състав на ТЕЛК за периода след 04.03.2022г. няма медицински аргументи които да обосновават състояние на временна неработоспособност. Този извод не е оборен с приетите по делото и в административното производство пред НЕЛК писмени доказателства, част от Медицинското досие на М.. Не се установява от събраните доказателства след 04.03.2022г. на жалбоподателката да са били извършвани прегледи, при които да е била констатирана временна неработоспособност, но по някакви причини да не е бил издаден болничен лист и това да е наложило издаването на такъв при условията на чл.9, ал.5 НМЕ. Видно е от издадената от ЦПЗ Епикриза, че при изписването на лицето е препоръчана поддържаща терапия в амбулаторни условия под контрола на амбулаторен психиатър. Единствения друг

медицински документ, указващ на извършена в периода медицинска консултация е Медицинско направление от 13.04.2022г., издадено от психиатър в Диагностично-консултативен център (Д.) „VII София“ ЕООД. От това Медицинско удостоверение не се установява каква е била целта на издаването му: изследване, консултация, болнично лечение или санаториално лечение (л.101) и от него не може да бъде обоснован извод, че жалбоподателката е била в състояние на временна неработоспособност във времето след като е била изписана от ЦПЗ. Напротив, констатирано е подобрене в състоянието. При това законосъобразен е изводът на ТЕЛК, че в случая липсва обосноваваща документация, включително Амбулаторен лист от които да се направи извод, че в периода от 05.03.2022г. до 15.04.2022г. А. М. е била временно неработоспособна. Този извод не е бил предмет на изследване от СМЕ по адм. дело №5789/2023г. на АССГ и съответно в съдебното Решение няма дадени указания по тълкуването и прилагането на закона във връзка с издаване на болничен лист за минало време за периода 05.03.2022г. до 15.04.2022г. Следователно неоснователни са оплакванията на жалбоподателката, че при издаване на оспорваното ЕР на НЕЛК не са били спазени указанията, дадени с влязъл в сила съдебен акт по адм. дело №5789/2023г.

При така установените факти настоящият решаващ състав приема, че ЕР на НЕЛК №00029/17.04.2024г. не страда от твърдените пороци и жалбата срещу него е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. М. – К. - К. от [населено място], Столична община, срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ (ЕР) №00029 от заседание №018/17.04.2024г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), специализиран състав по Психични, Вътрешни и Сърдечносъдови заболявания.

ОСЪЖДА А. И. М. – К. - К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната експертна лекарска комисия, представлявана от председателя, с адрес: 1074 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №5334/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова